

گایهک بهرهو زیندان ... هیوا

سه عید

فیلمی گایهک که له باشتین بهرهه مه کانی یه ماز گونهی، براوهی چه خورمای زینه له فیستیفا کی کان، که ئه وکات یه کهم فیلم بووه له ژههاتی ناوه است ئه و خهاتی پدراوه. ئه و فیلمه به دایه لگکی کهم زیاتر به زومی کام را باس له پنج زیندانی دهکا به متهتی کاتی ب ماوهی ههفتهیهک له زیندان بهرده درن.

زیندانییهکیان هه ژی بهربونه کهی بهه کی ونکردنی کارتی متهتیه وه له گایهک له بازگهی پشکنین دهگیرته وه. زیندانییهکی تر ئه و ههفته متهته دهکاته هه لک ب ئه وهی ژنکی تدا به ادا ن بدا و دوا ی زیندان بیگوازته وه. له کن ئه و زیندانییه ژن جگه له کایهک ب ترکردنی ئاره زوی پیا و هیچی تر نییه. له داخواری کچکدا پکی ده:

که بهربووم یه کسه ر دهتگواز مه وه.

وهک سه رکی خزان هه موو قسه یه کم استه، ده بته هه میشه به قسم بکهی.

که وتم ماست هه شه، هه شه.

نا بته له گه پیاوان بدو کی یان پیکه نیت. زه ر تو هه ده بم.

له گه هیچ پیاو ک قسه ناکه ی ته نیا برا و خزمی نزیکت نه ب.

چیم وت ده ب بیکه یت، بهر په رچی قسه کانم ناده یته وه.

نا ب بکی ته مه م ده و و ئه وه م ده و ت. ئه گینا زه تو هه ده بم زه ر.

من پته ده ده م چ بکه ی و چی له بهر بکه یت. ته گه یشتی؟

له وه امدا کچه که ده: باش، چه ند به جوانی قسه ت کرد ئه وه له

زیندان فربووی؟ مه بهستی له و شه وه ده ربین و پرسیار کردنه دیوه

پچه وانه که یه تی، واتا دیاره ده ته و زیندانیم بکه ی!

له کمه گایهک به ستر اوه ژههاتییهکان هفتاری خوشک له سه ر برا

و هی کو له سه ر باوک و هی ژن له سه ر مبرد و به کورتی هفتاری هه ر

یه کک له و ئه دامانه ی بنه ما هه ده که و ته ته ستی یه کتر. به و مانایه ی

مرق له دخیکی واهس خاوه نی کرده وه کانی خکی نییه، کهس و

کاره که یشی پشکیان له هه و استیهکانیدا بهرده که و ت. ئه و

برایه ی به ته ته ی ئه وهی له باخی کدا له گه کو بک بینراوه خوشکه که ی

خی ده کوژ. ئه وهی ده بته پانه ر ب کوشتن ژوانه که نییه، به کو

پزانینی خه کییه به ژوانه که یان. ئه وهش سزای کمه گایهک

به ستر او به واده کا پـزانینی خهـکی ببـته ئو فشاره بهـهـزه
شهرمه زاری بنه ماـهـکه ی لـبکه وـته وه و شکـی ته وای ئه ندامه کانی
پـوه بشکـ. لـره دا چـن خوشکه که ده بـته قوربانی ئو کـمهـگا لـک
به ستر او و ناتوانـ موماره سه ی نازادیه کانی تـدا بکا، دیسان باوک
و برایه که یشی یان لـمه که ره کانیش که خهـکن ئه وانیش قوربانیه کی
ترن، چاره سه ریش به گیرانی بکوژ و خه تا بارکردنی ئو لـمه که رانه
ناکرـ وهک ئه وهی ئه وان بونه ته هـکاری ئم تاوانه، چاره سه ر ئه وه به
پـناسه ی ئه خلاق و ژبانی کـمهـگا به شـوه یه ک دابـثرـته وه چاکه و
خراپه کانی مـرفـ وه کو تاکـک هـرخـی لـی بهرپرسیار بـ. بـ
دروستکردنی ئو جـره کـمهـگا یه ش ده بـ سهره تا کلتوری کـمهـگا که
هـهـوه شـنرـته وه، بـ تیشک خستنه سه ر ئو بابه تهـ زیندانییه کی
تریان چونکه له مـژه گیراو و له و ماوه یه ش هاوسه ره که بهرگی
ته نیایی و بـ پاره یی نه گرتوه په نای بردـته بهر له شفرـشی، ئه ویش
وهک مـردـکی خیانه تلـکراو له نـوان لـبورده یی و ویستی ده ورو بهر
که بـیاری ئه وهی به سه ر ده سه پـنن پـویسته ئو له که هـشه له و ی
لاببا و شهـهـفی خـی و ئه وان بکـته وه، ئو یه که میان هـهـده بـری و
دهستی ناچـته خوـنی و هـشتا خـشیده وـ.

کاتـک له ناو پاس و میتـکانی تورکیا دـداره کان گهـمه و
دهستله ملانـیانه ئه وه پـشکه و توخوازی وهک گونه ی شهـی له پـناو
کردوه، له دیمه نـکدا زیندانییه ک له بهرئه وهی ده مـکه له جه سته ی ژن
به دووره که ده گاته ژنه که ی هر له هـگا و له ئاوده سته ی
شه مه نده فردا ده سته بازی له گهـ ده کا، ئایا له کـمهـگا یه کی
دواکه و توو خهـک به سه ر دیمه نـکی له و جـره دابچن چ کاردانه وه یه کیان
ده بـ؟

دوای ئه وهی لـیان له هـهـا ده دن و سوکایه تییه کی زـریان پـ
ده کهن، ئه فسه ری لـپـچینه وه به پیاوه که دهـ: شهرمت به خـت نییه؟
ئه ویش دهـ: ئه وهی لای تـ شهرمه، بـ من وهک پـویستییه که،
دواتر ئو زیندانییه ش له تـه ی خوـن و دوژمنداری ده کوژرـته وه.

زیندانییه که ی تریش خهـکی گونده کانی سنووری نـوان تورکیا و
سوریایه، به بیانوی کاری قاچاخی ناوچه که یان مینـژکراوه، له
استیدا ئه و مینـژیه له بهر جوـانه وهی کورده کانه و حکومت هر
به چاندنی مین نه وه ستاوه له پاـ ئمه به هـریکی هـشگیری و
به شه و خهریکی ته قه کردن و کوشتنه له و سنووره، براگه و ره
بهرمینکه و توه که ی ئو زیندانییه دهـ: ئه وهی حاـی له قاچاچیان
خراپتره کورده کانن.

له کټای پهمی فیلمه که ئه وه یه ئمه همومان زیندانی. زیندانی له ناو عسکرتارییه تی دهسه اته دیکتاتورکان که ژیانان له هاواتیان کردووه به سربازگه، زیندانی به دهست ساکانی ئاین، زیندانی به داب و نه ریت و بیرکردنه وهی خهکیانه، یان وه که مینه زیندانی به شهفندییه تی نه ته وهی زینه و سهردهسته. که واته له دهره وهی زیندانه کانی دهو هتیش هه ریه که مان له سوچه ک له زیندان کی تر داین.